

Szentély és hajó kapcsolódása a kora-román provinciális építészetben

TDK dolgozat kivonata

A 12. századi francia provinciális templomépítészet legfigyelemreméltóbb jelensége az egyszerűen megformált hajótér és a gazdag kiképzésű szentélyrész közötti kontraszt. E két épületrész kapcsolatát illetve elválasztását képező átjárók egyedi építészeti elemként jelennek meg, szorosan összefonódva a használattal, a szimbolikával és a tartószerkezettel. Ez az építészeti forma -amely Franciaország keleti és középső részén terjedt el nagy számban az érett romanikában- a szakirodalomban a passage berrichon nevet kapta.

Hogy milyen előzményekre vezethető vissza ez a térkapcsolati rendszer -amely szervesen összefügg a hármas szám misztikájával-, és miért erre a területre jellemző, azt korábbi, hasonló példák keresésével tárhatjuk fel.

A dolgozat a 8-11. századig terjedő időszakból származó előképeken keresztül tanulmányozza a passage-os térrendszerű templomok használat, szimbolika és szerkezet következtében alakuló formáját. Az időben visszafelé haladva térben is kiléphetünk a mai Franciaország területéről Lombardia irányába, érzékelve az egymás melletti népek építőkulturájának egymásra hatását és fejlődését.